

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο Βονίτσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου του εν Βουνένοις της Τοπικής Κοινότητας Αγίου Νικολάου Βονίτσης χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή 3 Αυγούστου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κατά το κήρυγμά του ανέλυσε την αποστολική περικοπή της ημέρας αναφέροντας τα εξής:

«Λίγο πριν το Άγιον Πάθος Του, ο Κύριός μας έστρεψε τα μάτια Του προς τον ουρανό και απηύθυνε προς τον Επουράνιο Πατέρα όλων μας την συγκλονιστικότερη προσευχή ολόκληρης της Καινής Διαθήκης. Πρόκειται για την περίφημη Αρχιερατική Προσευχή, την οποία κατέγραψε μόνον ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Κύριο θέμα της είναι η σχέση των ανθρώπων με τον Θεό, αλλά και η ενότητα μεταξύ εκείνων που θα πιστέψουν στο όνομά Του. Μεταξύ πολλών άλλων, ο Κύριος λέει και το εξής συγκλονιστικό:

«Δεν προσεύχομαι μόνο γι' αυτούς (εννοεί του μαθητές Του) αλλά και για 'κείνους που με το κήρυγμα αυτών θα πιστεύσουν σ' εμένα, ώστε να είναι όλοι ένα, όπως εσύ, Πατέρα, είσαι ενωμένος μ' εμένα κι εγώ μ' εσένα. Να είναι και αυτοί ενωμένοι μ' εμάς και έτσι ο κόσμος να πιστέψει ότι μ' έστειλες εσύ». Τα λόγια αυτά έχουν ανυπολόγιστη πνευματική αξία. Ο Κύριός μας διδάσκει πως η ενότητα της Εκκλησίας αποτελεί καθρέφτισμα της ενότητας της Αγίας Τριάδος. Άρα, η διάσπαση και η διχόνοια μέσα στην Εκκλησία αλλοιώνουν την αποκάλυψη του υπέρτατου τριαδολογικού δόγματός της.

Οπωσδήποτε γνώριζε ο Χριστός πως ο μεγαλύτερος κίνδυνος στην πορεία της Εκκλησίας θα είναι οι διαιρέσεις και οι φατριασμοί. Οπωσδήποτε γνώριζε πως η πηγή του διχασμού, που δεν είναι άλλη από τον ανθρώπινο εγωισμό, δεν μπορεί από τη μια στιγμή στην άλλη να αντικατασταθεί από την απόλυτη αγάπη. Οπωσδήποτε γνώριζε πως ο πειρασμός της προσωπικής προβολής και του ναρκισσισμού θα είναι διαρκώς παρών μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Όλα αυτά αποδείχθηκαν αληθινά και μάλιστα από πολύ νωρίς.

Ο απόστολος Παύλος δεν γνώρισε τον Χριστό. Με θεία φώτιση όμως, αλλά και με την αδελφική σχέση που δημιουργήθηκε με τους μαθητές και αποστόλους, απέκτησε πλήρη συνείδηση της σημασίας της ενότητας αλλά και του τεράστιου κινδύνου του σχίσματος μέσα στην Εκκλησία.

Βρισκόμαστε στο 59 μ. Χ. Στην Έφεσο, στην οποία διέμενε για 3 περίπου χρόνια ο Παύλος, φτάνουν οι ειδήσεις από την Εκκλησία της Κορίνθου· ειδήσεις που τον στεναχωρούν και τον ανησυχούν, διότι αυτά που συμβαίνουν απειλούν την ενότητα της Εκκλησίας και θέτουν σε κίνδυνο τη σωτηρία των πιστών.

Απευθύνει λοιπόν προς τους Κορινθίους την πρώτη επιστολή του και γράφει: «Και τώρα, αδερφοί, σας ζητώ, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να είστε όλοι σύμφωνοι μεταξύ σας και να μην υπάρχουν ανάμεσά σας διαιρέσεις, αλλά να είστε ενωμένοι, με μία σκέψη και με ένα φρόνημα. Αυτό το γράφω, αδερφοί μου, γιατί με πληροφόρησαν για σας άνθρωποι της Χλόης ότι έρχεστε σε προστριβές μεταξύ σας. Θέλω να πω ότι ο καθένας σας λέει κάτι διαφορετικό» (Α Κορ. 1:10-11).

Δυστυχώς, δεν επρόκειτο μόνον για διαφορετικές απόψεις, αλλά για κάτι ακόμη χειρότερο: Ο καθένας θεωρούσε πως, αυτός που τον βάπτισε ήταν ανώτερος από τους άλλους, με αποτέλεσμα, ο καθένας να διεκδικεί υψηλότερη θέση, περισσότερο κύρος και επιπλέον προνόμια μέσα στην Εκκλησία. Ακούστε την αγωνία του μεγάλου αποστόλου: «Ο ένας λέει: Εγώ είμαι του Παύλου, ο άλλος: Εγώ είμαι του Απολλώ, ένας άλλος: Εγώ είμαι του Κηφά και κάποιος άλλος: Εγώ είμαι του Χριστού. Διαμοιράστηκε, λοιπόν, ο Χριστός; Μήπως είναι ο Παύλος που πέθανε πάνω στο σταυρό για να σας σώσει; Ή μήπως στο όνομα του Παύλου έχετε

βαφτιστεί;» (Α Κορ. 1:12-13).

Τί γνώριζε ο Παύλος; Αυτό που αναφέρει ο ευαγγελιστής Ιωάννης στο ευαγγέλιό του: πως με την συμπεριφορά των Κορινθίων κινδυνεύει, όχι μόνον ο Χριστιανικός τρόπος ζωής, όπως τον δίδαξε ο Χριστός, αλλά και το μεγαλύτερο όπλο της χριστιανικής μαρτυρίας και της ιεραποστολής που είναι η αγάπη και η ενότητα μεταξύ των μελών της Εκκλησίας. Στην διάσπαση, λοιπόν, των Χριστιανών της Κορίνθου, ο Παύλος βλέπει να κινδυνεύει η ίδια η κοσμοσωτήρια αποστολή του.

Άρα, η ευθύνη όσων διασπούν το σώμα της Εκκλησίας είναι τεράστια. Το ίδιο τεράστια όμως, είναι και η ευθύνη όσων παραμένουν απαθείς μπροστά σε παρόμοια φαινόμενα. Κανένα πρόσωπο, όσο σοφό, όσο άγιο και αν είναι, δεν μπορεί να διεκδικήσει θέση υπεράνω του γλυκύτατου προσώπου του Ιησού Χριστού. Αυτός και μόνον Αυτός είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας. Αυτός και μόνον Αυτός είναι η πηγή όλων των χαρισμάτων. Αυτόν και μόνον Αυτόν προδίδει, όποιος ενσπείρει μέσα στην Εκκλησία τη διχόνοια.

Έρχεται, όμως και το σημερινό Ευαγγέλιο να τεκμηριώσει με τον καλύτερο τρόπο τις νουθεσίες του αποστόλου Παύλου προς τους Κορινθίους. Τί ακούσαμε σήμερα; Ακούσαμε για το θαύμα του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων και των δύο ψαριών, με το οποίο χόρτασαν τα πλήθη.

Τί θέλησε να δείξει ο Κύριος με το θαύμα αυτό; Πως μόνον Αυτός είναι σε θέση να καλύψει τις ανάγκες των ανθρώπων, όχι μόνον για ψωμί, αλλά και για νόημα ζωής. Όχι μόνον για υλικά αγαθά, αλλά και πολύτιμα πνευματικά δώρα. Όχι μόνο για επιβίωση, αλλά και για ζωή χωρίς φθορά και θάνατο.

Όπως λέει το Ευαγγέλιο, αφού ο Κύριος πολλαπλασίασε τους άρτους και τα ψάρια, ανέθεσε στους μαθητές Του να τα μοιράσουν στον κόσμο. Φαντάζεστε άραγε, έναν από τους μαθητές να λέει στο πλήθος πως αυτά που σας προσφέρω είναι δικά μου; Θα έμοιαζε σαν περιφρόνηση και προδοσία του αληθινού δωροδότη Χριστού. Από αυτόν ακριβώς τον κίνδυνο προσπαθεί και ο απόστολος Παύλος να προστατέψει τους Κορινθίους αλλά και όλους εμάς.

Όλοι, μέσα στην Εκκλησία, είτε κληρικοί, είτε λαϊκοί, όποια διακονία και αν επιτελούμε, το θέλημα του Κυρίου επιτελούμε και δικά Του δώρα διαχειριζόμαστε. Όσο θυμόμαστε αυτό, η ενότητα της Εκκλησίας είναι εξασφαλισμένη. Και μια ενωμένη Εκκλησία είναι σε θέση να αντιμετωπίσει κάθε ενέργεια, η οποία αποσκοπεί στο να δημιουργήσει ρήγματα στο οικοδόμημα της Εκκλησίας και να προσελκύσει οπαδούς.

Όσο η Εκκλησία πορεύεται σε αυτόν τον κόσμο, δεν θα λείψουν ποτέ κάθε είδους πειρασμοί, με πιο επικίνδυνο τον πειρασμό της διάσπασης και του σχίσματος. Γι' αυτό και δεν πρέπει ούτε στιγμή να πάψει ο αγώνας όλων μας εναντίον των παθών και ιδιαιτέρως του πάθους του εγωισμού, ο οποίος, ορισμένες φορές, κρύβεται ακόμη και πίσω από μανδύες ευσεβείας, γοητευτικού λόγου και, δήθεν, γνήσιας παραδοσιακότητας.

Όσο, όμως, η Εκκλησία παραμένει συσπειρωμένη γύρω από τον Επίσκοπο και όσο ενισχύεται μεταξύ των μελών της ο πνευματικός αγώνας και η συμμετοχή στα άγια μυστήρια, οι θανατηφόροι αυτοί πειρασμοί θα προσκρούουν σε ισχυρότατο τείχος, του οποίου η προμετωπίδα θα αναγράφει ένα και μόνο όνομα: Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ!».

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)